

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 16. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 56 (Alm. del) efter ønske fra Peter Kofod (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 56:

Vil ministeren – i lyset af, at den nigerianske pirat, Lucky, har søgt asyl i Danmark - redegøre for, i hvilket omfang flygtningekonventionen og andre internationale forpligtelser er til hinder for at udvise asylansøgere, og vil ministeren samtidig redegøre for rækkevidden af hjemlen for en kontraherende stat til flygtningekonventionen til at udvise asylansøgere af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, jf. konventionens artikel 32 og 33? Der henvises til artiklen "Piratsagen: Lucky har nu søgt asyl i Danmark" fra DR.dk den 12. februar 2023.

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således- herunder i lyset af den i artiklen omtalte sag - at der ønskes en stillingtagen til, hvorvidt Danmarks internationale forpligtelser er til hinder for udsendelse af asylansøgere og flygtninge. De centrale internationale forpligtelser fremgår i denne sammenhæng af princippet om non-refoulement, der bl.a. er udtrykt i flygtningekonventionen og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Princippet er i øvrigt i dansk ret inkorporeret i udlændingelovens § 31.

Flygtningekonventionen

Flygtningekonventionens artikel 32 og 33 regulerer de kontraherendes stater mulighed for at udvise og udsende udlændinge, der risikerer forfølgelse.

Efter flygtningekonventionens artikel 32, stk. 1, må de kontraherende stater ikke udvise en udlændinge omfattet af konventionen, der lovligt befinder sig på deres område, undtagen af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden.

Efter flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1, må ingen kontraherende stat på nogen som helst måde udvise eller afvise en udlænding omfattet af konventionen ved grænserne til sådanne områder, hvor hans liv eller frihed ville være truet på

16. marts 2023

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2023 - 3193
Akt-id 2230472

grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser (refoulement).

Artikel 33, stk. 1, indebærer, at en udlænding omfattet af konventionen ikke kan udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse, eller et land hvor den pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådan land. Dette gælder, uanset at betingelserne for udvisning efter artikel 32, stk. 1, er opfyldt.

I henhold flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2, er forbuddet mod refoulement imidlertid ikke absolut, og kan således ikke påberåbes af en udlænding omfattet af konventionen, som med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

Det skal i øvrigt bemærkes, at uanset en udlænding risikerer forfølgelse i henhold til flygtningekonventionen, finder konventionens bestemmelser ikke anvendelse, såfremt den pågældende er udelukket fra flygtningestatus i henhold til konventionen. En udlænding vil bl.a. være udelukket, såfremt den pågældende inden indrejsen har begået krigsforbrydelser eller andre alvorlige ikke-politiske forbrydelser.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

Forbuddet mod refoulement er endvidere udtrykt i EMRK artikel 3, hvorefter ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

I henhold til praksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol indebærer artikel 3 bl.a., at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådan land.

I modsætning til flygtningekonventionen er forbuddet mod refoulement i EMRK artikel 3 absolut og derved mere vidtgående. Dette indebærer, at en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer overgreb i henhold til EMRK artikel 3, ikke vil kunne udsendes tvangsmæssigt til hjemlandet, uanset at betingelserne herfor i flygtningekonventionens 33, stk. 2, er opfyldt.

Det bemærkes, at i henhold til EMRK artikel 3 kan en udlændings helbredsmæssige forhold endvidere være til hinder for udsendelse. Der henvises herved til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 57 (Alm. del) fra Udlændinge- og Integrationsudvalget.

Refoulementsforbuddet betydning i behandlingen af asylsager

En udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer forfølgelse eller overgreb i henhold til flygtningekonventionen eller EMRK, kan efter ansøgning

meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3 (asyl). Som følge af princippet om non-refoulement vil en udlænding have ret til at opholde sig i Danmark under asylsagens behandling.

Såfremt udlændingen forud for sin indrejse har begået kriminalitet eller i Danmark er udvist ved dom med et indrejseforbud, kan dette imidlertid indebære, at udlændingen er udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse. Reglerne om udelukkelse fremgår af udlændingelovens § 10.

Forbuddet mod refoulement får således særlig betydning i de sager, hvor en udlænding isoleret set opfylder betingelserne for asyl, men hvor den pågældende på grund af kriminalitet er udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse eller mister opholdstilladelsen i forbindelse med udvisning.

I et sådan tilfælde vil udlændingen have pligt til at udrejse af Danmark, men hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt, vil myndighederne som følge af refoulementsforbuddet ikke kunne gennemtvinge udrejsen. Dette indebærer, at udlændingen henvises til et såkaldt tålt ophold.

Kaare Dybvad Bek

/

Brit Gotthard Jensen